

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 8. De Conceptione Beatissimæ Virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](#)

¶:¶:¶:¶:¶:¶:¶:¶:¶:

D I E S VIII.

De Conceptione Beatissimæ
Virginis.

I.

B EATISSIMA Virgo non prius esse, quām ad Deum spectare cœpit; nec anima citius ejus corpus animavit, quām charitas cor ejus possederit: quandoquidem ipsius Filius in Conceptionis illi⁹ momento, gratiâ eam beavit præveniente; quæ eam à peccato Originario exemit. Is privilegiorum hoc debebat quodammodo gloriæ Mariæ, & dignitati Matris Dei, ad quam Mariam extollebat. Ut comprehendamus, eam primigeniæ noxæ non fuisse subjectam, satis est comprehendere, quid sit Matrem Dei esse. Hæc sola dignitas clarè demonstrat hanc veritatem. Ex eo, quod Maria sit Mater Dei, omnes Patres concludunt, eam exemptam esse debere omni eo, quod huic dignitati convenire non potest: idcirco illius corpus liberum pronuntiant à minima impuritatis labe, ab omnibus in vita concupiscentiis.

Q 4

ris

December,

tiæ motibus, atque ab omni post mortem corruptione; & illius animam à defectibus etiam levissimis, rati, omnia hæc cum Matris Dei dignitate insociabilia esse. Estne igitur hæc dignitas sociabilis cum peccato originario, quod eam redderet Diaboli mancipium, & inimicam illius Dei, quem in utero suo portatura esset?

II. Christus Mariam à peccato Originario exemit, quia hoc debebat tum propriæ gloriæ, tum titulo Filij Mariæ, ad quem se demittere non est deditnatus; nam denique probrum Matri, Filij fuisse probrum, & peccati infamia, quod Mariæ maculam intulisset, gloriam, ut videtur, obscurasset præcipuorum Christi attributorum, nempe Bonitatis, Sanctitatis, & Sapientiæ ipsius. Poteratne is Matri suæ gratiam, quæ tantillo ipso pretio constaret, tantumque Matri honorem conciliaret negare, quin injuriam ei inferret? Voluisse tñne ille, qui Patrem, Matremque honorare præcepit, debitum propriæ Matri honorem non habere? An verò hunc ei honorem habuisset, si eam Dœmonis fecisset mancipium? Sanctitas profectò Filij participem imparitatis Maternæ se reddidisset. Quid possentne is ferre, ut Maria, quæ futura esset

eslet Divinitatis templum, diaboli prius December,
possessione prophanaretur? fuisse ne de-
in habitatio Deo digna? Denique ipsius
Sapientia eum obligabat ad eximendam
a peccato originario Mariam: è qua il-
lum sanguinem desumere volebat, qui
peccata nostra deleturus esset. Fuisse
autem sanguis iste habilis ad conferen-
dam nobis puritatem, si is antè ingenitâ
labe fecundatus fuisset?

III. Sancti Patres, Doctores, Fideles,
Ecclesia ipsa, conspirant, ad tuendum
Beatissimam Virginem sine labo conce-
ptam. Maria ipsa, si Deus ei optionem
fecisset, potius eā immunis, quām Ma-
ter Dei esse elegisset; cūm major sit mi-
seria, inimicam esse Dei, quām ejus
Matrem non esse. Ingens igitur infeli-
tas sit, oportet, vel unicum momentum
peccato obnoxium, gratiæ Dei expertem,
ejusque inimicum esse etiam absque sua
culpa, ut sit in peccato originario. Quid
igitur erit, sponte sua, ut nobis accidit,
peccato implicatum esse non ad momen-
tum, sed integros menses, imò & ipsos
annos? Cæcus proīn sit, necesse est, qui
non concipit, quid sit Dei inimicum
qdij infiniti, & iræ omnia potentis sco-
pum esse: imò haud perfunctorie stupi-

Q 5

dum

December.

dum esse oportet, qui illius effectus non apprehendit, qui eos impedit non laborat, qui in hoc statu cum tanta tranquillitate perseverat, quasi metuendum sibi nihil esset. Funesta tranquillitas, quæ forsitan in desperationem æternam desinet!

Accede ad Beatissimam Virginem, eamque per Immaculatam ipsius Conceptionem precare, ut tibi obtineat cor immaculatum, si non penitus peccato immune, ei certo non affectum.

Tota pulchra es - - - & macula non est in te. *Cant. 4. 7.*

Cum de peccatis agitur, nullam voluntatem Mariæ haberi mentionem. *Aug.*

DIES IX.

De Peccato Habituali.

I.

Ingens malum est, peccati reum esse; sed malum longè majus peccato assuevisse: facilè è peccato nos eripimus, ubi necdum ei assuevimus: Mille sunt causæ, ob quas id cordi etiam corrupto non placet; sed peccandi consuetudine non facile nos expedimus. Quàm difficilis est hoc-